

સતગુરુ મોક્ષમંદીર પ્રતાપ-અમદાવાદ
II. શ્રી વિદ્યાનંદજી માહારાજ પાસે ગદ્ય.

લવાર ભક્તનાં પ્રસિદ્ધ

કરેલાં ભજના.

અમદાવાદ ભજનમંડળીઓનાં ગવાતાં

ભજનભંડાર

ભાગ ૧ લો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:

૩ ઉર્ફે લવાર પરસોતમદાસ બલાખીદાસ

કે. રાયપુર બાકિની પોળ સામે—અમદાવાદ.

વૃત્તિ પ્રહેલી

પ્રત ૫૦૦૦

મીતી વિક્રમ સંવત ૧૯૮૪.

કૌમલ રૂ. ૦-૧-૦.

વહાલા હરીજનોને જય શ્રી કૃષ્ણ.

જુ વનીતામાં (૨) ટક.

મોટા નર પણ માન મુકીને, પછ્યા પ્રેમ સરીતામાં.-છે
 પારાસર પ્રભુતાને ત્યાગી, મોહ્યા મછગંધામાં;
 ઈંદ્ર ચંદ્ર સરખા લલચાયા, ગઉતમની ભામામાં-છે વસી
 શીવજી પણ જપતપ ભુલીને, ભમ્યા ભીલ રાણીમાં;
 પ્રહ્લા જેવા નર પણ ભુલ્યા, ગયુ જ્ઞાન પાણીમાં-છે વર
 ભલ ભલાના પણ મુકાવ્યા, મોટા મોટા મુનીવર મેહ્યા;
 મનુષ્ય જનમના માણસ મોહ્યા, લલનાના લટકામાં-છે વ
 લટકે મટકે મધુર વચનથી, નરને લેછે ફાસામાં;
 લોહચુંમકનો ગુણ રહ્યો છે, સત્ય કહું હું શામામાં.-છે
 પતંગ જેમ પુરેશ લલચાઈ, પડે પ્રેમના ફાસામાં
 કહે સંકર ધન છે એ નરને, ભમે નહી એ ભામમાં-છે વસી

વાલા હરીજનો જેનો ત્યા ભાઈઓ બંદેને મનુષ્ય છે કહે
 એકલા પુરોના માટે નથી. તેના માટે જ્ઞાની પુરશ વીચાર કરીને ખાછો
 વળી જાય. તેમ સદવારમાં જેનો પાણી ગમે છે. કે કચરો આવે નહી.
 તે કરોડો સોનામોહોરો કરતા. આ મુનશ્યાદેહ મોગો છે. તેમા કચરો
 જાય છે તેની સંભાળ આપડે નથી રાખતા. માટે શું કરવું જોઈએ.
 આંખ્યને ગરણું રાખીએ. કે કાંઈ પાપ થાય એવું જોવું નહી. ફાનને
 પણ ગરણું રાખવું. કોઈની ખોટી વાત સાંભળવી નહી. મોને પણ ગરણું
 રાખવું. કોઈની નીક્યા કરવી નહી. સરકારે ગટરોને પણ જાળીઓ ગાલી
 છે. તો ગટર જેટલી સંભાળ આ દેહની નથી રાખતા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

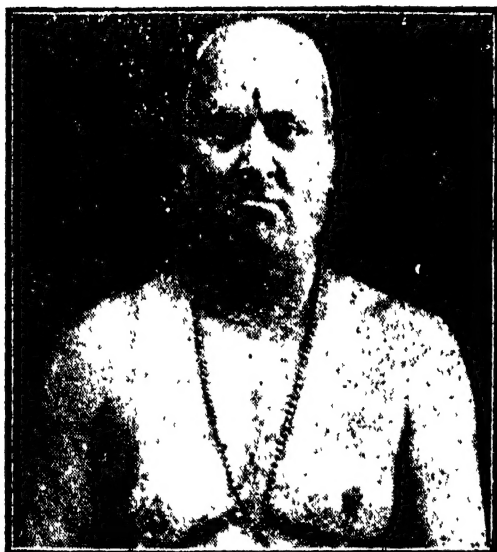
અનુક્રમાંક ૧૪૩૨૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ નવાર ભક્તના

સંસ્કૃત ભાગનો

વિષય ૬-૧૩

મુશ્કરાતી ડાહ્યાની ડાહ્યા
આ ફેટો લવાર ભક્તના છે.

આ ફેટો ચોપડીઓવાળા લવાર ભક્તનો છે. તે
અનણ્યા માણસને લજનનો રાગ ના બેસતો હોય તેને
ઓળખાણુ માટે મુક્યો છે. અથવા ઘણા માણસો મને
માહોતમા અથવા પ્રાદ્મણુ જાણીને મને પગે લાગના
હતા તેથી મુક્યો છે. પણ હું તો સર્વનો દાસ છું.
આ ચોપડીઓમાં કાંઈ ભુલચુક હોય તો માફ કરજો.

સુરદાસની ગુણકા એની માને કહે છે.

વીષય વાત મમ માત તજીને,
કૃષ્ણ લજન તુ કરવા દેને;
અલીમાનને અલગ રાખીને,
ભંડાર ભક્તિના ભરવા દેને.
નટવર નામતુ નાવ મજ્યું છે,
તો ભવસાગર તરવા દેને;
નાશવંત આ દેહ છોડીને;
અક્ષય વરને વરવા દેને.

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પાનુ	વિષય	પાનુ
શામળીઆ પીતાંબર ધારી	૪	ઓધવ અમથી નથી	૧૮
એક સમે હરી ગોકુળીયામાં	૫	સીયારામ અયોધ્યા	૧૯
તમે બારબાર છોગલા	૬	રાધા ને કાન રમે રે	૨૦
ભજન કરી લ્યોરે	૬	ભારી સૈયારે મને	૨૧
કાન કાળા રે કાન કાળા	૭	હાલી હાલી થેકડી	૨૧
હારે ભેલા સેતારી	૮	હારે ભવસાગરથી	૨૨
વાગે છેરે વાગે છે	૮	સદાશિવ સર્વ વરદાતા	૨૩
હરી ભજતાં શી લાજરે	૯	ઉમા કે કંથ	૨૪
શેઠ સામળશા કીધોરે	૧૦	શીવ ભોળા ભંડારી	૨૪
ઓ મોહન ભારા	૧૧	સોનાની છે ગેડીરે	૨૫
અરે તમે જપો	૧૨	કોઈનો ભાર ન રાખે	૨૬
આવ્યા શ્રી ડાકેર તારવા	૧૨	પ્યારા ગોવીંદ ગુણ	૨૭
ખાંધ્યા પ્રભુથી ન નેડા	૧૩	નંદલાલા અમે તો	૨૭
ભારી માઠી સામળીઓ	૧૪	જેને કોઈ ના જીવે	૨૮
જે પ્રેમે પ્રભુને ભજશે	૧૪	રહેજે પ્રભુના	૨૮
હમારી લેખના પાંતી	૧૫	ઓર્ચીતાના વધરાગ	૨૯
કૃષ્ણ પ્યારે સામજે	૧૬	તુમ પદોરે	૩૦
અખ કહાં જાયગોજી	૧૭	તારે હાલરડે હડતાલ	૩૦
જીઓ ગોવાળીએ	૧૭	ધુન	૩૨

સદ્ગુરુ મોક્ષમંદીર.

હવાર ભક્તનાં પ્રસિદ્ધ કરેલાં ભજન.
અમદાવાદની ભજન મંડળીમાં ગવાતાં
ભજન ભંડાર.

ભાગ ૧ લો.

ભજન ૧

સામળીઆ પીતાંબર ધારી, તારી ગરૂડ ઉપર અસવારી.

ઓ સામળીઆ.

ગોવિંદા ગોકુળવાસી, તમે માર્યા મામે માસી. ઓ સામ.

વાલે મુખ પર મોરલી ધારી, તારી ચરણ કમળ બદ્ધીહારી

—ઓ સામળીઆ.

રાધાવર રંગના રસીઆ, મારા રૂદે કમળમાં વસીઆ—ઓ.

આવ્યા હવારકાંથી નાશી તમે ડાકોર કીધું કાસી—ઓ સામ.

વાલા છે રણછોડરાયા મને લાગી તમારી માયા. ઓ.

ધન ગોમતીજીના આરા, મારા સફળ થયા જનમારા—ઓ.

ધન ગંગા બઠની વાળી, સવા વાલ થયા વનમાળી—ઓ સા.

ધન નરસઈઆના સ્વામી, મારી વારે ચડો વનમાળી—ઓ.

ભજન ૨

પ્રભુએ માટી ખાધી તે ભજન

એક સમે હરી ગોકુળીયાંમાં, રમતા દીઠા જહુરાયરે
 બળલદ્ર કહે સુણો માતાજી, કૃષ્ણ માટી ખાયરે
 રીસે ભરાણા કેધે ભરાણા, માટી ના ખાસો માવજીરે
 વદન ઉઘાડી માતાએ જોયું, દીઠા ચૌદ બ્રહ્માંડરે
 બઈરે પાડોસણુ બેનડી, મારી સાંભળતા સુખ થાયરે
 આજ તો મેં કહિતક દીઠા, માવાના મુખ માંડરે
 આકાશ દીઠુ પાતાળ દીઠુ, વધકુંઠ વેદ ભણાયરે
 વધુ જોતા લક્ષ્મીજી દીઠા, માવાના મુખ માંડરે
 ઇંદ્ર તણુ ઇંદ્રાસન દીઠુ, ધર્મપુરી ધર્મ રાયરે
 જટાધારી શીવ પારવતી, દીઠાં માવાના મુખ માંડરે
 ગોકુળ મથુરા વંદ્રાવન દીઠુ, રાસલીલા નિત્ય થાયરે
 સોલસે ગોપીમાં કૃષ્ણ દીઠા, માવાના મુખ માંડરે
 વાછરૂ કેરા વાડા દીઠા, નવ લખ ધેનુ ચરાયરે
 મહી વેચંતા મહીઆરણુ દીઠી, માવાના મુખ માંડરે
 રતનાગર સાગર ગુમતા દીઠા, મેરૂ પરવતનો રવૈયોરે
 ગંગા જુમના સરસ્વતિ દીઠા, માવાના મુખ માંડરે
 સાત સમુદ્ર ઉઢે દીઠા, અમરતના ભરેલરે
 સહસ્ર અઠયાસી મુની; દીઠા માવાના મુખ માંડરે
 ધરણી ધારણુ નાગ દીઠા, સહસ્ર ફેણે જસ ગાયરે
 અસ્તુતી કરતા નાગણો, દીઠી માવાના મુખ માંડરે
 ધન જશોદા તમને કહીએ, આવી લીલા નિત્ય થાયરે
 ગાય શીખેને સાંભળે, તે ચાર પદારથ પામેરે.

ભજન ૩

તમે ખરખાર છોગલા મેલ્યા છોગાળા ડાકોરવાળા તારી જાત્રામાં
 હમે થઈએ ગાંડા ને ઘેલા છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 તારૂં દેરૂં ગગનમાં ગાળે છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 તારા દેરા ઉપર નીશાન ફરકે છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 તારે મુસ્તકે મુગટ ખીરાળે છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 તારે દરવાળે નોખત વાગે છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 સામે ડંકનાથનો આરો છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 સુકરવારે વરઘોડો તારો ચઢે છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 હમે ગોમતીના નીરમાં નાહાશું છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 હમે નહીશું ને પાવન થઈશું છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 ત્યાં સંગ ભરાય છે સારો છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 ત્યાં સીરો ધરાય છે સારો છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી
 તમને દાસનો દાસ વિનવે છોગાળા—ડાકોરવાળા તારી

ભજન ૪

ભજન કરી લ્યો રે હો ભઈઓ, કાચો છે કાયાનો પઈઓ
 કહીએ રચીઓરે હો કાચો, તેને તમે રંગે રૂપે શું રાચો—ભજન.
 પરથમ આપણુ રે હો ખોટા, જાણુજો પાણીના પરપોટા
 કુલ્યા જાશેરે હો પુટી, જાણુજો આરે જવાની જુઠી—ભજન.
 ભેના માર્યા રે હો મરસો, તાર્યા સદગુરૂના તરસો
 દાસ મીઠાના રે હો સ્વામી, તન મન સોંપ્યું અંતરજમી

—ભજન.

ભજન ૫

ૐ શ્રી ગુરુત્યાં નમઃ

દાંણુ માગે રે દાણુ માગે એ રાગ.
 કાંન કાળા રે કાન કાળા,
 મહામધુરી મોરલી વાળા રે. કાંન.
 ત્હારી મોરલી એ ચિત્ત મ્હાં ચોર્યું;
 કઠણુ કાળજને આરપાર કોર્યું રે. કાંન.
 ત્હારી મોરલીના સૂર છે મધૂરા;
 એક વાતે ન લાગતા અધૂરા રે. કાંન.
 ચતુરાઈ તું તો જળરી ચલાવે;
 ચિત્ત ચગડોળે સર્વનાં ચડાવે. કાંન.
 ત્હારી મોરલીએ ઉંઘ હરી લીધી;
 પૂરી પળમાં બેલાન મ્હને કીધી રે. કાંન.
 ઉંડા અંધારે વાટ નહિ સૂઝે;
 ઘોર જંગલમાં અંગ બધું ધૂજે રે. કાંન.
 આમ બોલાવી કયાં ગયો છૂપાઈ;
 કયા સ્થાનમાં ગયો તું લપાઈ રે. કાંન.
 પંથ ભૂલાવી કેમ ભટકાવે;
 વિરહ વેદનાનાં પૂર શું વહાવે રે. કાંન.
 સ્વામિ મંગલના મળ્યા એજ વાટે;
 ઉભાં સર્વને રમાડ્યા રાસે રે-કાન કાળા. કાંન.

ભજન ૬

હારે ભેલા સેતારી, આ વાડી
 જમ આવીને જલસે ડાઠીરે—ભેલા સેતારી
 બોતેર કોઠારે તારા જેરે ભરીઆં
 ચોર વશે તારી નાડી રે—ભેલા સેતારી
 સગાં સંબંધી તારાં સો જોઈ રહેશે
 દસ દીન રોસે તારી માડી રે—ભેલા સેતારી
 કુટુંબ કબીલો તારે કામ નહિ આવે
 સાથે નહિ આવે તારી લાડી રે—ભેલા સેતારી
 દાલની દોરડી ને વાંસનો કડકો
 ખાંધી રૂધીને મેલસે કાઠી રે—ભેલા સેતારી
 કહે નાગર કસુ કામ નહિ આવે
 પડી રહેશે ઘોડાને ગાડી રે—ભેલા સેતારા

ભજન ૭

વાગે છે રે વાગે છે, તારી કાયામાં ઘડીયાળ વાગે છે.
 આરે કાયાના દશ દરવાજા, નીતીની નોખત ગાજે છે—તારી કાયામાં
 આરે કાયામાં બાગ બગીચા, ભમરો સુગંધી માગે છે—તારી કાયામાં
 આરે કાયામાં જોત જલ તહે, તેજના બીંબકાર વાગે છે.

તારી કાયામાં.

બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, સંતો અમરાપુરમાં મહાલે છે
 —તારી કાયામાં.

ભજન ૮

હરી ભજતાં શી લાજ રે કુળવાનના કડકા
 અંતે થશે બે હાલરે ”
 માટે ચેતીને તુ ચાલ રે ”
 તને હજી ન આવી શાનરે ”
 મારે મારે તુ સુ કરે ”
 તારૂં નથી તલ ભાર રે ”
 સગાં વહાલાં ટોળે મળે રે ”
 કરસે કાગારોળરે ”
 સેરી સુધી તારી સુંદરી ”
 ભાગોળ સુધી માને આપ રે ”
 શમન્નાન સુધી તારો બંધવો ”
 ભાઈબંધ બાળી કરશે ખાખરે ”
 માટે ભજી લેને ભગવાન રે ”
 પ્રભુ સાથે રાખજે પ્રીતરે ”
 ભકતીથી ઉતરસો ભવપાર રે ”
 તો મળશે મોક્ષનો દ્વાર રે ”
 કહે છે હાસનો હાસ રે ”
 તો થાસે વૈકુંઠ તારો વાસ રે ”

જે ભજનનો રાગ ના બેસે તો ભગતને પુછવું.

ભજન ૯

સેઠ શામળાસા કીધે! રે જેને જોજે સીર આખું
 નાણુ ખરૂં જેના નામનુ ત્રણ લોકમાં ચાલ્યું
 અવર વેપાર ઉઠાવીઓ કાઢાડી કમરની કોઠી
 લખરે ચોરાસીમાં ભટકીઓ તેની ખટખટ મોત્રી
 તેના છળ ભેદ છોકરા તે તો થઈ બેઠા ભોગી
 દગાને લાવ્યા દુકાનમાં વળી લાવ્યા તે લોભી
 હરખ સોકની હુંડી કરે મન મુનીમ મોટા
 વાણોતર તો વધી ગયા પછે આવ્યો છે ટોટો
 વ્યાજ હુલ્યુ વછીઆતનુ ખાતુ નારે ભેયું.
 મેળ ના કહાડયો અતનો આપે આપ વગોવ્યું;
 આવરો ખાત્તાવઈ ભેઈ તેમાં આવ્યું દેવાળુ,
 વીમો લુટાયો વાટમાં વણુ પ્રીછે વાણી
 અછવા સાહકારના ખુડયા વણુ પાણી
 હાથી પોથી જે હતી તે સર્વે જોઈ બેઠા,
 જમડા આવ્યા જ્યારે લુટવા નાસી ઘરમાં પેઠા.
 લખે લેખાં લોભનાં, જર ના મળે જરીકે.
 પુન્ય તણી જે કોથળી, ખાલી રહી છે આશીકે,
 પાપ તણા જે કોથળા, તે તો ભર્યા છે ટોચે.
 ચીત તણા જે ચોપડા, તેને મુકયા છે ભેઈ,
 પાના છે પડપંચના, તે તો નાખ્યા છે ઘોઈ.

શોધી કહાડયો શાચા શેઠને, વેપાર વધાર્યો,
 લેખુ ચોખુ લાલનું, આપી ને પરવાર્યો.
 નીરભે થઇ નાણુ કીધુ, ઢાંકયું દેવાણું,
 નરસઈ મેહેતો કહે, નહી કરે ધોળા પર કાણું.

ભજન ૧૦

ઓ મોહન મારા વિનતી ના ઉરથી વીસારોજી
 ઓ પ્રીતમ પ્યારા સમજીને સેજ ઇસારોજી
 મુજ અપરાધો ગણતા મોહન આવે નહી કઈ આરોજી
 સરણાગતના ખેડી સદાના, સરણ પડ્યો સંભાળોજી-ઓ મોહ.
 કામીલ કુટીલ કોધી કપટી તો એ તીકમ તારોજી
 અપરાધ અમારા માફ કરીને,
 સરણ પડ્યો સંભાળોજી- ઓ મોહન
 અધમ ગતી જો હોય હમારી, વાલા સર્વ વિસારોજી
 અવગુણ અમારા માફ કરીને-
 સરણ પડ્યો સંભાળોજી- ઓ મોહન
 ગીધ ગુણકા ગજ સર્વ તાર્યા, પ્રેમે સુણીને પોકાર્યોજી
 ગીરધર ધણી છો ધરણીધરજી, સરણ પડ્યો સંભાળોજી-
 ઓ મોહન.
 આ ભવદરીઓ દુઃખડાનો ભરીઓ ખીરદ રહ્યો છું તારોજી
 ઢીંગા ધણી છો ધરણીધરજી મુજને આપ બચાવોજી.
 ઓ મોહન

(૧૨)

ભજન ૧૧

અરે તમે જપો જવાનીમાં માળા	
ઢીલા રહ્યા કર તારારે—	તમે જપો
આરે કાયા કછુ કામ નહી આવે	
બળીને થાશે અંગારા રે—	તમે જપો
ભાઈ ભાણેજ તને સુતા જગાડે	
સાથે નહી આવે ઘર વાળારે—	તમે જપો
હાથી ઘોડા ધન માલ ખજાના	
સાથે નહી આવે પગ પાળારે—	તમે જપો
રામ નામ તુ ભજલે ખ્યારે	
અંત સમે સાહે થાસેરે—	તમે જપો
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ	
ખોટા જગતના આળારે—	તમે જપો

ભજન ૧૨

આવ્યા શ્રી ડાકોર તારવા, રણછોડરાય આવ્યા શ્રી ડાકોર તારવા.
 ભાગવી તે વહેલવાહાલે વેમાન બનાવ્યું, વચન ખોડાણાનું પાળવા
 રણછોડરાય
 ગોમતી સંતાયા પોતે ગરૂડા ગામી, ગુગળીને પાછા કાઢવા
 રણછોડરાય
 સવા વાલની વાળીએ તોળાવ્યા, ગંગાબાઈના માન વધારવા
 રણછોડરાય
 દાસ સનુ પોકાળીને કહે છે, ભકતોના દુઃખ ટાળવા—રણછોડરાય

ભજન ૧૩

બાંધ્યા પ્રભુથી ન નેડા
 હો જીવડા કરસો હવે તમે શું
 બાંધ્યા તે બંગલાને બાંધી વખારે
 બાંધ્યા તે માળીઓને મેડા—   ઓ જીવડા.
 અહીંનું હશે તે અહીંઆંજ રહેશે ભાઈ
 જમડાનાં આવશે તેડાં   ઓ જીવડા.
 ભક્તીનાં ભોજન તમને ના ભાવ્યાં
 બાધા તે બરણીને પેંડા—   ઓ જીવડા.
 વરણાગીનો પાર ન રાખ્યો
 ચાલ્યા છો વાંકાને ટેડા—   ઓ જીવડા.
 રાતે કે દીવસે પ્રભુને ભજ્યા નહિ
 કીધા વ્યવહારના બખેડા   ઓ જીવડા.
 સંસારના સગાથી બાંધી તે ગોઠડી
 પ્રભુને મુક્યા તે વિસારી   ઓ જીવડા.
 હજીએ પ્રભુથી પ્રીત સાચી બાંધી લે
 તો પાર ઉતારસે પ્રભુ. ઓ જીવડા કરસો હવે શું.

જો ભજનનો રાગ ના બેસે તો ભગતને પુછવું.

ભજન ૧૪

મારી માડી સામળીઓ તારો ચોર છે;
તમે સુણો જ્યોદ્ધા માડી, કાનાના લક્ષણ ભારી. મારી માડી.
તમે સુણો જ્યોદ્ધા માડી, હું વાત કહું વીસ્તારી. મારી માડી.
અમે સખીઓ બેઠી સાથે, આવ્યો બાળ ગોવાળ સંગાથે.

મારી માડી.

શીકેથી માટ ઉતાર્યું, માડ ગોરસ ખાવા માંડ્યું. મારી માડી.
એણે ખવાય એટલું ખાધું, બાકીનું ઢાળી દીધું. મારી માડી.
એને ગોરસ લાગે મીઠું, જાણે કેઈ દીવસ નથી દીધું. મારી માડી.
એણે માંકડા ઘઃ ઘઃ, મારા મહીના માટ ફેડાવ્યા.

મારી માડી.

અમે બનસી એવું, મારી આંખે મીચી દીધી.

મારી માડી.

હું બોહ પકડીને લાવી, મારા વરની બોહ બતાવી. મારી માડી.
સખી મણીના સ્વામી, આપ છો અંતરજામી. મારી માડી.

ભજન ૧૫

જે પ્રેમે પ્રભુને ભજશે તે સેજે ભવજલ તરશે
માટે ચેતો પ્રભુ ભજ્યામાં સાર છે.
પુત્રને પરીવાર તે કામ ન આવે લગાર—માટે ચેતો.
માડ માડ કરતા દીઠા વાલા કંઈ મરતા—માટે ચેતો.

કરોડ પતી કહાવે પણ પાછ ન સાથે આવે-માટે ચેતો.
 સ્વારથના સૌ બેલી અંતે મુકશે હડશેલી—માટે ચેતો.
 આવ્યાતા પુન્યઈ લઈને જસો ખાલી થઈને—માટે ચેતો.
 કીધા હોય કર્મ હાથે લોગવવા પડશે જાતે—માટે ચેતો.
 જે જે દીન જાસે તે કરોડ કરોડ નો જાશે—માટે ચેતો.
 સતુ કહે પોકારી, છે કાળ તણી ગતી ન્યારી-માટે ચેતો.

ભજન ૧૬

રૂક્ષમણી ભગવાનને પત્ર લખે છે.

હમારી લેજના પાંતી-હમારી લે જના પાંતી
 સામળીઆ કે દેસ દારકા લે જના પાંતી
 હમારી લે જના પાંતી
 સાડા શાતસો કેસ દારકા, તુમ જાવો વ્રીજવાસી
 રખના હમારી લાજ નાથ નહી કરવાના હાશી-અમારી
 માત પીતા કે બોલે ચાલે સુરજ હે સાખી
 જોગજો ઘાલે રૂક્ષમઈઓ તો મેરે ગલે કાશી-અમારી
 ચઢીઆએ શીસુપાલ નાથ મોહી ધડકતહે છાતી
 ફરકત હે નિસાન જમીંચે ગુમ રહે હાથી—અમારી
 નહી આવો ગેંનાથ પ્રાણકે તજ દબુંગી કાસી
 ખીરસન કહે માહારાજ મીટાઈ જમકી ચોરાસી-અમારી

ભજન ૧૭

કૃષ્ણ પ્યારે સામળે, હરસન દીખાતે કયું નહીં રે;
દીલ ધડકતા હય મેરા, જલવા દીખાતે કયું નહી રે. કૃષ્ણ.
સાખી.

અરબુન કો ગીતા સુનાહી, આપહી રથમેં બેઠકે;
એકહી વચન તુમારે મુખકા, હમકો સુનાતે કયું નહીરે. કૃષ્ણ.
સાખી.

વંદ્રાવનકી કુજમે, 'પ્રીરતે બખવે બંસરી;
મનહરણુ ઓ મોરલી, હમકો સુનાતે કયું નહી રે. કૃષ્ણ.
સાખી.

જખસે ગોકુલ છોડકે, મથુરામે જા કર ખસે;
બુમના ત્રટ પર આનકર, ઘેનુ ચરાતે કયું નહી રે. કૃષ્ણ.
સાખી.

એ જાંઘગીકા કયા ભરસા, મીલના હય તો આય મીલો;
નહિ તો અપને કરમે લેકર, ખંજર લગાતે તે કયું નહીરે. કૃષ્ણ.
સાખી.

પતીત પાવન નામ સુણુકે, આકે ચરણો મે ગીર્યા;
મનમોહન ઓ મોહની, સુરત દીખાતે કયું નહી રે. કૃષ્ણ.
સાખી.

સાખી મણી કે સ્વામી, આકે શરણુ તેરી પડયા;
કૃષ્ણપ્યારે બનસી બાલે, હમકો બોલાતે કયું નહી રે. કૃષ્ણ.

ભજન ૧૮

અખ કહાં જાયગોજી, લીનો મેં શામ પકડકે;
 આંગલી પકડ તેરો પોંચો પકડકે, પકડી ખાંચ સમરકે,
 અખ જાહેકો જોર કરતહે, કેસે છુટેગો છલ કરકે;
 દાવ મેરો આય ગયોજી. લીનો મે.

હહી હૂધ તેને મેરો સીધરો ખાઓ, આગે મથની આધરકે;
 મોહી દેખે લોલો ખન જોઠો, ખાય લે નીચતભરકે,
 કયો સરમાય ગયોજી. લીનો મે.

સાસુ નણુંદ મોહિ જુરી ખતાવે, નામ ચોરટી ધરકે,
 મદ મારી કીરે ગુજરીયાં, કૃષ્ણ ગયો કીત છલ કરકે;
 દરસ દીખાય ગયોરી. લીનો મે.

પીજો પીતાંબર કચ્છ નીયાકા છે, કાલી કામળીઆ ધરકે;
 પરમાનંદ દાસકો ઠાકોર મોર મુગટ શીર ધરકે,
 ખનસી ખજાય ગયોજી. લીન મે.

ભજન ૧૯

જીવો ગોવાળીએ ઘેહેલા કીધા;
 એણે મારા મનડા હેરી હેરી લીધા. જીવો.
 રાત દીવસ મુને નિદ્રા ન આવે;
 કોઈ મારા શ્યામનો સંદેશો લાવે. જીવો.

વીરહની વેદના કેને રે કહીએ;
 મોહન વિના તો સખી ઘડી નવ રહીએ. જીવો.
 નથી ગમતો રે મને ઘરનો ધંધો;
 આરે સંસાર છે માયાનો ક્ષેત્રો. જીવો.
 ઓધવજી રે હું તો એટલું માણુ;
 હું તો મારા શામની સનમુખ રાણુ. જીવો.
 મને મળ્યા હરીદાસના સ્વામી;
 અંતરમાં અતી આનંદ પામી. જીવો.

ભજન ૨૦

કેવુ સુહવે તમને કાના એ નાગ

ઓધવ અમથી નથી સમજતુ, રસીઓ કેમ રીસાણારે
 જીજી કરતા પગલે પડતા, જીવણે મેલ્યા રડવડતારે
 રાતા નેત્ર થયા છે રડતા, વાલો ક્યાં વિસમાણારેકે ઓધવ.
 મોહનની મરજી સાચવતા, હાજી હાજી હેતે કરતા
 પ્રેમતુર થઈ પાછળ કરતા, લટકામાં લોભાણારે—ઓધવ.
 વાક વિનાની કેમ વિસારી, માયા ઉતારી મેટી મોરારી
 હવે હું હરી વરથી હારી, કપડી આજ કળાણારે—ઓધવ,
 મન ધાર્યું શુ મનમાં રહેશે, લાડીલો ક્યારે મળસે રે
 વીલખુ પ્રાચારે રામ વિશેષે, પ્રીતોમાં પ્રવોણારે—ઓધવ.

ભજન ૨૧

સીયારામ અયોધ્યા યોલાલો મુજે;

અપના ચરણૌકાદાસ બનાલ્યો મુજે.

સીયા.

સાખી.

એ દશા ઇસ દેશકી, હરતરે મખખુર હે;

બાદ એ ગફલતકું હરતરે મખખુર હે;

અપની પ્રીતીકા ખ્યાલા પીલાલો મુજે.

સીયા..

સાખી.

તગદીરને ચકદીયા, જળ આપકુ બનબાસ દીયા,

વો ખતાકે કેઇ એ બાઈ, બરદાન ઉસને માગલીયા;

રાબ દસરથકા દાસ બનાલો મુજે.

સીયા.

સાખી.

એ દશા સીતાને સુણી જળ, રામ અળ બનકુ ચલે,

શેચી અપના દીલમાં, અળ ખુરા દીન અપના આ પડે;

બોલી સાથમે નાથ નીલાલો મુને.

સીયા.

સાખી.

સીતારામ ચલદીએ, તળ લક્ષ્મણ સંગ ચલે,

એ ત્રીનો પ્રાણી, અપની અયોધ્યા નગરી છોડ ચલે;

કહે સુમત રથમાં ખીઠાલો મુજે.

સીયા.

સાખી.

દાસ હું મે આપકા, મુજ પર કીપા કીજે પ્રભુ,

કેસી મેરા નામ હે, એ ખાત માની લીજે પ્રભુ;

મેરી પ્રીતીસે અપના બના લ્યો મુજે.

સીયા.

ભજન ૨૨

રાધાને કાન રમેરે, રાધાને કૃષ્ણ રમરે ભુલ ભુલામણી રે,
ખાઈઓ મને કાન ખતાવોરે, જેની મને કૃષ્ણ ખતાવો

આપુ વધામણી રે. રાધા૦

શરદ પુનમની રાત કદમ કેરી છાંયડીરે, મારો વાલોજી રમતા
રાસ ભુલાવે ખાયડી રે. રાધા૦

કમર કછોટો ભીડીઓ, પનવટ આકરીરે, મારો વાલોજી વાતા
વેણુ-ગોપી સૌંદ ખાવરી. રાધા૦

મારો વાલોજી મીઠી ધ્રરાખ ગુંજકેરી સુખડી રે,
તાડ નામ લેતા મહારાજ, ભાગે ભુખડી રે. રાધા૦

હમણે હતા મહારાજ, કોઈએ દીઠડારે, રૂડા રાધાજીનો કંથ
મારે મન મીઠડારે. રાધા૦

અમે જતાં ગોર્યો પુજવા, લેળા આવતારે,
નંદાજીનો લાલ મારે મન ભાવતારે. રાધા૦

વાહાલાજીના સ્કંધે, રાધીકાજી મલકતારે,
રાધાજીનો મદ દેખી મેલ્યા ટકતા રેલા. રાધા૦

સુરના સ્વામી સામળા તાડ કામ છે રે,
અરણ્ય પર સવાની મને હામ છે. રાધા૦

(૨૧)

ભજન ૨૩

મારી સૈયારે મને દુઃખડી રાધાજીને છોડી ગયો,
છોડી ગયોરે કાનો નાસી ગયો.   મારી સૈયા.
હું તો સુતીતી વાલા અપને મંદિરીએ હરી,
આડી કમાડી કાનો દહને ગયો.   મારી સૈયા.
આણી તીરે ગંગા વાલા પેલી તીરે જુમના હરી,
ખીચમાં કાનુડો બનસી બજાવી રહ્યો. મારી સૈયા.
મેં તો જણ્યુંતુ વાલો જનમ સંગાથી હરી,
અધવીચ ધોકો અમને દહને ગયો.   મારી સૈયા.
બાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધરના શુભ હરી,
ચરણ કમળ ચીત દહને ગયો.   મારી સૈયા.

ભજન ૨૪

ઠાલી ઠાલી થેકડી જવાદે જાદવા, તમે મને માયા લગાડીરે
તમે મને માયા લગાડી મારા વાલા, તમે મને માયા લગાડીરે.
ઠાલી.
તમ કાળે મારૂં તનડું તપાવ્યું, દરશન દીયો દાડી દાડીરે. ઠાલી.
સોલસે ને આઠ ગોખી તમારી, રાધાજી અતી ઘણા વાલાંરે. ઠાલી.
ચેસી પાતાળે વાલો કાળી નાગ નાથ્યો, નાગને નેતરે નિર
વલોઆરે. ઠાલી,

ત્રોપદીના વાલે ચીરજ પુર્યા, પાંડવ કષ્ટ નિવાર્યારે. ઠાલી.
 કુંવરખંડના વાલે મામેરાં પુર્યા, પોતે થયા વેહેપારીરે. ઠાલી.
 ભલે મળ્યા મહેતા નરસંતો સ્વામી, ગોપીઓ આનંદ
 પામીરે. ઠાલી.

ભજન ૨૫

હાંરે ભવસાગરથી નાવડી હમારીરે,
 તારો તારો ગુરુજી એકવાર;
 તોફાનમાં પડી નાવડી હમારી,
 હવે ખુડવાની થઈ છે તૈયારી રે. તારો૦
 કામના કછવાને મોહના મછવા,
 મદ મગરથી લેજો ઉગારી રે. તારો૦
 લોભે લેવાણો મોહ જાળમાં ફસાયો,
 માયાનુ નીર ભર્યું ભારીરે. તારો૦
 ગોળ કુંડાળુ ફરે નાવડી હમારી,
 હવે ખુડવાની થઈ છે તૈયારી રે. તારો૦
 પ્રભુ કૃપાએ સદ્ગુરુ પધાર્યા,
 નાવડી ખુબ હલકારી રે. તારો૦
 સંતોષ રૂપી સદ ચડાવ્યો,
 પેલા ભક્તોને લીધા ઉગારીરે. તારો૦

સદાશિવ સર્વ વરદાતા, દિગંબર હોતો એ શાહો,
 હરે સખ હુઝ બક્ત નકે, દયાકર હોતો એસા હો;
 શિખર કર્ધલાસ કે ઉપર, કલ્પતરૂ ઓઢી ધાયા મેં.
 રમે નિત્ય સંગ ગીરજશે, રમણુ ધર હોતો એસા હો,
 સીશ પર ગંગકી ધારા, શુહાવે ભાવમે લેચન;
 કળા મસ્તક મે ચંદ્રકી, મનોહર હોતો એસા હો.
 ભયંકર ઝેર જળ નીલકા, ક્ષીર સાગર કે મથનસે;
 ધર્યા સખ કંઠમાં ખીકર, વિપન ધર હોતો એસા હો,
 શિરોકો કાટકર અપને, ક્રિયા જળ હોમ રાવણુને;
 દિયા સખ રાજ હુનીઆકા દીલાવર હોતો એસાહો.
 કિયાનંદીને જાળનમે કઠીન તપ કાલકે ડરશે,
 બનાયા ખાસ ગણુ અપના અમર કર હોતો એસાહો;
 બનાએ ખીચ સાગર મે ત્રીન પુર દેતસેનાને,
 ઉડાએ એકહી સરસે, ત્રીપુહર હોતો એસા હો.
 દક્ષ કે યગનમાં બતકર તણુ જળ દેહ ગીરજને,
 ક્રિયા સખ ધ્વંસ પત્ર ભરમે, ભયંકર હોતો એસા હો.
 દેવનર દહતગણુ સારે, જપે નિત્ય નામ શંકરકા;
 ઓ પ્રહ્લાનંદ હુનીયામે, ઉજગર હો તો એસા હો.

ભજન ૨૭

ઉમા કે કંથ મત વાલા ગલે મેરૂ ઢકી માલા,
 ગલે મેરૂ ઢકી માલા ઉમા કે;   ઉમાકે.
 કીધી નંદીપે અસ્વારી સંગમે પાર્વતી નારી,
 ગોદમે શોભે ડુંડાળા ગલે મેરૂ ઢકી માળા. ઉમાકે.
 ચલે શંકર ત્રીપુરારી જટામે ગંગ હે ખ્યારી,
 કમંડળ હાથ અગછાલા ગલે મેરૂ ઢકી માળા;
 ડમક ડમ ડીમરૂ બાળે તનક થેઈ થેઈ ધ્વની ગાળે.
 અગડ બાંમ બાંમ બાળે તાલ, ગલે મે રૂઢકી માળા,
 ગિરી કર્ણલાસ કે વાસી, મીટા દે કાલકી કાસી,
 સમજ કર લાજ રખ વાલા ગલેમે રૂઢકી માળા,

ભજન ૨૮

શીવ ભોળા ભંડારી સંતો, શીવ ભોળા ભંડારીરે,
 ભક્ષમાસુરને કરી તપશ્યા, વરદીના ત્રીપુરારીરે.
 જીસકે શીર પર હાથ લગાવે, ભક્ષમ હોવે તાંન સારીરે. શી૦
 શીવકે શીર પર હાથ ધરનકી, મંનમાં દુષ્ટ વિચારીરે,
 ભાગે પ્રીરતે ચોદીસ સંકર, લગા દઈત ડર ભારીરે. શી૦
 ગીરજાપધાર હરી બોલે, વાત અસુરસે ખ્યારીરે,
 જો તુ મુજકો નાચ દેખાવે, હોયું નાર તુમારીરે. શી૦
 નાચ કરત અપને શીર કર ધર, ભક્ષમ ભયો મતી ભારીરે,
 બ્રહ્માનંદ દેત જોઈ માગત, શીવ ભક્તન હીતકારીરે. શી૦

ભજન રદ

કાળી નાગને નાથ્યાનું ભજન.

સોનાની છે ગેડી રે હરજી તારા હાથમાં રે જી,
રૂપલા દડુલો રે ગોવાળાના હાથમાં રે જી;
વાલો રમતાં રમતાં ગોવાળાની સાથ,
હરજી રમતાં રમતાં ગોવાળાની સાથ. સોનાની.

દડો નાંખ્યો નાંખ્યો તે જીમનાની માંહે;
પડતાની સાથે રે સાતમે પાતાળ ઉતર્યો રેજી. સોનાની.

જીમના કાંઠે એક કદમનુ છે ઝાડ;
વાલો ચડી બેઠા કદમ ફેરી ડાળ. સોનાની.

દડો લેવા વાલાએ કીધો વીચાર;
દડો લેવા હરજીએ કીધો વિચાર. સોનાની.

હરજી પડયા પડયા તે જીમનાની માંહે;
પડતાની સાથે રે સાતમે પાતાળ ઉતર્યા રે જી. સોનાની.

પાતાળે પેશીને રે કાળી નાગ નાથીઓ રે જી;
વાલો ભારો ઉપર થયા અસવાર. સોનાની.

નવસે નાગણીઓ રે ઓળા ઓળા પાથરે રેજી;
નાગણો તો ઉભી રે ઉભી ઉભી વિનવેરે જી. સોનાની

મુકો મુકો મોહન અમારા કંથ;
છોડો મારા સ્વામી રે હેવાતન આપજો રેજી. સોનાની.

દડો લઈને નીસર્યા જળની બહાર;
હરજી આવી લાગ્યા માતાજીને પાય.   સોનાની.
નરસઈના સ્વામીનેરે કરજોડીને વિનવું રેજી.   સોનાની.

ભજન ૩૦

કોઈનો ભાર ન રાખે મોરારી, આપે વ્યાજ શીખે વનમાળી,
સુદામાજીના તાડલ લીધા, તેના મહોલ કનકના કીધારે.

કોઈનો

દ્રૌપદીનું આંચું ટાણું; ચીર પુર્યા નવસે નવાણું. રે કોઈનો
પાટો બાંધ્યો તે પીડા જાણી, ચીર પુર્યાની એ એધાનીરે.

કોઈનો

થોડું કુળજનું ચંદન લીધું, એને રૂપ અનુપમ લીધું રે કોઈનો
ગોવાળીએ ઓછવ કીધો, વાલે કર પર ગોવરધન લીધારે.

કોઈનો

જેનું લીધું તેનું લીધું, તેમા પરમારથ શું કીધુરે.   કોઈનો
ધન ધન નરસઈઆ તારી વાણી, એમ બોલ્યા તે સારંગ
પ્રાણી રે કોઈનો

ભજન ૩૧

ખ્યારા ગોવીંદ ગુણ ગાશુ, રાણાજી અમે ખ્યારા ગોવીંદ
ગુણ ગાશુ૦

ચરણામતનો નિયમ હુમારે, નિત્ય ઉઠી મંદીર જાશુ.

—રાણાજી અમે૦

રાણાજી રૂઠસે તો રાજ તબવસે, ભગવત રૂઠે તો મરી જાશુ.

—રાણાજી૦ .

ઝેરના ખ્યાલા રાણાજીએ મોકલ્યા, અમરત કરીને પી જાશુ.

—રાણાજી૦

રામના નામનુ ઝાઝ બનાવી, તેમા બેસીને તરી જાશુ.

—રાણાજી૦

બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમળવારી જાશુ.

—રાણાજી૦

ભજન ૩૨

નંદલાલા અમેતો તારા દાસડીયાં,

દાસડીઆની પુરો આશડીઆ, નંદલાલ અમેતો તારા દાસડીઆ.

જે મુખે હરીનુ નામ નહી, તે મુખ ઉપર ખાસડીઆં. નંદલાલા૦

ખટમાસની વાલે રજની કીધી, ગોપી સંગાથે રમ્યા રાસડીઆ.

નંદલાલા૦

ધ્રુવ અમરીશ પ્રહલાદ વિભીક્ષણ, બાણી પોતાના કરી સાહેડીયા.

નંદલાલા૦

કાસમ કહે નારણસીંગ પ્રતાપે, મારા રૂઠીઆમાં કરે વાસડીઆ.

નંદલાલા૦

ભજન ૩૩

જેને કોઈ ના જીવે તેને જોઈનેરે મારી આંખલડી '
 હસી હસી જાય. એમાં કહોને હું તે શુ કરૂં રે. જેને.
 ક્યાં છે જાણે ન કોઈ તેની પાસમાંરે, માફ અંતર તો
 ધસી ધસી જાય. એમાં કહોને હું તે શુ કરૂંરે. જેને.
 મોટા યોગીની કલ્પનામાં ન આવતારે મારા મનમાં તો
 ઠંશી ઠંશી જાય એમાં કહોને હું તે શુ કરૂં રે. જેને.
 જેને આંગણે ન રૂશી મુની જઈ શકેરે, માફ આંગણુ તો
 ધસી ધસી જાય. એમાં કહોને હું તે શુ કરૂં રે જેને.
 જે આ પ્રદ્માંડ ભરમાં સમાયનારે મારા હૈયામાં
 વસી વસી જાય. એમાં કહોને હું તે શુ કરૂં રે જેને.
 હું તો નાનીને એ તો માહાન છે રે તોએ મારામાં
 ફસી ફસી જાય. એમાં કહોને. હું તે શુ કરૂં રે. જેને.

ભજન ૩૪

રહેજે પ્રભુના વિશ્વાસમાંરે, અંતર નિરંતર સંસારમાં,
 રહેજે અખંડ ઉલ્લાસમાં રે, રહેજે પ્રભુતણા તારમાં,
 આપવુ હશે તો ક્ષણમાંજ દેશે, ખોટ નથી એના ભંડારમાંરે,
 વિશ્વાસથી તો પ્રહુદ્ગાદે પ્રગટાવ્યા, કાષ્ટ માહિ ઇશ્ટક્ષણવારમાંરે
 અંતર નીરંતર સંસારમાં,
 ચાલવુ પડયું મહેતા નરસંઘના નાથને, શામળશા થઈ.
 ભર બળરમાં રે અંતર નીરંતર સંસારમાં,

વિશ્વાસ સાચો ખંધાયા પછી તો, વાર ના થતી ઉદ્ધાર;

મારે અંતર નીરંતર સંસારમાં.

વિશ્વાસ સામર્થ્ય સળળુ પ્રગટાવે, રંકસમાં એક નિરાધાર;

મારે અંતર નીરંતર સંસારમાં.

વિશ્વાસ વિશ્વપતિ માંહિ ઢઙ કરવો, જાણુ એજ સાર સર્વ સાર,

મારે અંતર નીરંતર સંસારમાં.

ભજન ૩૫

ઓચીતાના વધરાગ જેને આવીઆરે,
જેને માયાના ખંધ છોડાવીઆરે. ઓચીં

વધરાગ આળ્યો છે ગોપીચંદ રાયનેરે,
જુઠો જાણ્યો માયાના કંદનેરે. ઓચીં

વધરાગ આળ્યો છે ભરથરી રાયનેરે,
છોડી ચાલ્યો રાજપાટ રાણીઓરે. ઓચીં

વધરાગ આળ્યો છે મીરાં ખાઈનેરે,
પીધા ઝેર સવાસેર ધઈનેરે. ઓચીં

વધરાગ આળ્યો સગાળશા શેઠનેરે,
પુત્ર વેધ્યો ચંગાવતી રાણીઓરે. ઓચીં

ગુરૂ પ્રતાપે દેવીદાસ ખોલીઆરે,
મારા અંતરના પડદા ખોલીઆરે. ઓચીં

ભજન ૩૬

તુમ પઢો રે તો તાકયા સુખ શોતા રામ રામ રામ,
 પીંજરે મે બેઠકે રે ભુલ ગયા નીજ ધામ;
 લાલચ કે વસમે પડ્યા રે, પરવસ આઠોયામ રે.   તુમ.
 સાથી તેરા ચલ ગયા ને કોઈ ન આવ્યા કામ,
 જીવ એકેલા ફસ ગયા રે, છુટ ગયા ઘર ગામ રે.   તુમ.
 મોત ખીલ્લી તાક મેરે, બેઠી ખીચ મુકામ;
 અવસર તેરા દેખકેરે, કરસી કામ તમામ રે.   તુમ.
 બોલી તેરી રસ ભરી રે, રટો નીરંજન નામ;
 બ્રહ્માનંદ મીટે સખ બંધન પાવે પદ વિરામ રે.   તુમ.

ભજન ૩૭

કેલધયાનુ હાલરડું

તારે હાલરડે હડતાલ-કેલધઆજી ખમા તને
 મારા નોધારાના આધાર-કેલધઆજી ખમા તને
 તારા મેતાજી જીવે વાટ-કેલધઆજી ખમા તને
 મારા પારણીએ પોઢનારા-કેલધઆજી ખમા તને
 મારા કણ ખુટયા કોઠાર-કેલધઆજી ખમા તને
 સાખી.

અમે જાણ્યુ કેલધઆને પરણાવસુરે-જડીજોડસુ જાન
 પણ આચીંતાના મરણ આવીયાંરે-તારા સર્ગેથી ઉતર્યા
 વીમાન-કેલધઆજી.

(૩૧)

સાખી

લીલી હોળે લીંબડીરે, ને શીતળ હોળે છાંય;
બંધવ હોળે અણુ બોલડારે, પણ તોએ પોતાની બાંહ.
કેલઈઆણ.

સાખી

કુવા ઢાંકણ પાવડુરે, જગની ઢાંકણ જાર;
બાપનુ ઢાંકણ બેટડારે, એમ ઘરનુ ઢાંકણ નાર-કેલઈઆણ.

સાખી

ઘર નમ્યુ તો ભલે નમ્યુરે, વળી તુ કયાં નમીઓ મોભ;
જેને આંગણેથી કંઘોઘર ઉઠી ગયોરે, તેને જન્મે જનમનો
શોક-કેલઈઆણ

સાખી

ફળ વિના ઝુરે પીપળીરે, ફુલ વિના ઝુરે ઝાડ;
બંધવ વિના ઝુરે બેનડી રે, એમ પુત્ર વિના ઝુરે માત-કેલઈઆ.

સાખી

હાથે પોચી હેમની રે, ગળે એકાવન હાર;
જેને આંગણે નહી દીકરો રે, તેના મંદીરીઆ શુનકાર.
કેલઈઆણ.

સાખી

ભઈ મરે ભવ હારીએ રે, બેની મરે દેશ જાય
નાનપણમાં જેના માવીતર મરે રે, તેને ચોદેશના
વાયરા વાય-કેલઈઆણ.

(૩૨)

સાખી

કેલઈઆને સજીવન કર્યો, ને પ્રભુને લાગ્યો પાય
ભોજલના સ્વામીને ભજતા રે, જનમ મરણના દુઃખ
કેલઈઅ

ભજન ૩૮

ધુન

લાગે સઉથી રૂપાળો શામળો રે,
શીરે ઓઢે ઓઢે છે કાળો કામળોજી લા.
વાલો ઘેનુ ચરાવે વનમાંજી લા.
તોયે બેઠો છે મારા તનમાંજી લા.
વાલો બનશી બખવી તાનમાંજી લા.
ચીત ચેરી લીધા છે એના નાદમાંજી લા.

ધુન

વાલો મારો ગોવાળાની સાથ, બખવે બેનુ ચરાવે ઘે.
વાલો મારો તટ જુમના કે તીર, ચરવે ઘેનુ, બખવે બે.
વાલો મારો વંદ્રાવનની વાટ; રચાવે રાસ, નચાવે ના

ધુન

જય નટવર ગીરીવર ધારી, છો સેવકના સુખકારી. જ
બોલો રણછોડરાયની બલીહારી. જ
બેના મુખ પર મોરલી સુલકારી. જ
તમે ગોકુલ ગામની ગૌ ચારી. જ
એવા ભક્ત બોધારણુ ગીરધારી. જ
બેને સંતોની વૃત્તિ સુધારી. જ ..

